

VII. svazek EDICE „SPIRIT.“

MYŠLENKY V UTRPENÍ

Snahou
po uvědomění a povznesení lidstva
napsal

Lukšik Frant. ml.

CENA 50 h.

— 1919 —

Nákladem SEZEMSKÝHO KARLA
v Nové Pace

VII. svazek EDICE „SPIRIT“

Myšlenky v utrpení.

Snahou
po uvědomění a pouznesení lidstva
napsal
Lukšik Frant. ml.

— 1919 —

V nákladu SEZEMSKÝHO KARLA
v Nové Pace čís. 495.

Spisek tento věnuji učiteli t. panu

*FRANT. SLAVÍKOVÍ V LOUNECH,
jakož i jeho milé choti MARII,
a celé rodině —*

slovy:

Za povoláním svým, odcházeje z domu Vašeho, vzpomínám drahých mi Vašich slov: „Buďte rozumný; jen více lásky k světu. Běžte za poznáním svým a jistě neutonete v klamných vlnách jeho!“ A vskutku jsem se neztratil. Ta slova zlatých úst nechť i čtenář sobě k srdci vezme!

AUTOR.

V Němčicích, 1919.

O S U D.

Rána na bojišti utržená bolí — nedovolí spát.

Ó noci, bezesná noci! Ty perutěmi svými svíráš tělo mé. Ty naléháš na mne dojmem tklivým, svým, že zdám se býti sám, opuštěn.

A přec, viz, v pravo, v levo na lůžkách leží druzi podobní, s těžkými ranami v těle. — Viz, ten zmítá sebou, onen kvílí a jiný, hlavu ovázanou maje, okem zroseným hledí k nebesům.

Snad v duchu volá o pomoc, či modlí se, neb výčitkou zrak jeho hledí tam, kde dýmanty hvězd září stvořitele.

Proč rána krutá, proč ten bol; proč takřka od prsou urván matce trpí nevinný tu tvor? Čí snád vina — proč, ó proč žijeme? Snad osud, ten obávaný krutý osud připjal nás okovy svými v tento světa mžik, bychom odpykali si, čím zhřešili jsme dřív.

Ano — osud!

Narodíš se, zemřeš, zase narodíš a zase
tak stále probíháš života různými směry, bys došel
tam, kam určen jsi. Kam? To povím tobě hned —
však předem začátek svůj musíš znát!

Ó, brachu, složitý jest tento svět, jež stvořil
Tvůrce pouhým dechem. Na počátku byl jen On,
láska bezmezná; a jako láska plodí podobný vždy
sobě plod, tak i svět výplodem jest Lásky svého
Tvůrce, neboť láska není sobecká a jako taková
potřebuje někoho, komu část sama sebe by pro-
jevila — Bůh z lásky stvořil tento svět sám ze
sebe. Jak možná jest ta věc?

Tak jako dítě ze svých vlasů ve chvíli hravé
touhy může zrobiti různé věci, jako panenky atd.,
tak Bůh stvořiti dovedl svět sám ze Sebe, ze Své
myšlenky. A jako všemocný Duch, vložil světu ži-
vot, tvorstvu duši a člověka mimo to obohatil sa-
mým sebou — Duchem Svým, darem rozumu.

Že stvořil svět ze Své myšlenky, jest více, než-
li dokázáno, neboť dnes víme určitě, že myšlenky
jsou samostatné hmotné síly, jež možno zcela
zhmotnit. Skutečnost tu dokázal anglický professor,
který svou tvůrčí, silnou myšlenkou, uvedl z větší
vzdálenosti kyvadlo hodin v pohyb.

Ovšem, že stvoření světa neudálo se v jednom
dni; trvalo jistě dlouhou dobu a jistě oněch
6 dnů biblických bylo vlastně 6 dlouhých období
vývoje světa za sebou následujících.

Vskutku, Všemohoucí Stvořitel měl určitý již
dokonalý plán, a by tento dosažen býti měl, zapotře-
bí jest času vývoje — pro nás dlouhé, nepochopitel-
né doby.

Pozvolně z myšlenky povstal plyn, pak tekutá
hmota; tato utvářila světy se vším množstvím po-
kladů. Nerost oživením vyvíjí se v rostlinku, tato
oduševněním v živočicha, zprvu hmyz, pak zvíře
a toto po určitém stupni svého vývoje mění se v
tvora na této zemi nejvyššího — v člověka a tento
opět, nadán jsa samým duchem Božím, během dlou-
hého a dlouhého období, spěje tam, — tam opět
ku svému Tvůrci, jsa mu stále více podoben. —

Člověk má nesmrtelnou duši, toť vlastně díl
čistého Božství v nás.

Narodí se, pozná tento svět, pracuje na něm a
dospěv určitého stupně, odchází opět, by se zase
navrátil, znovu zrodil ve tvaru dokonalejším, což
děje se tak dlouho, až dospěje určitého nejvyššího
stupně zdejšího pozemského vývoje — a pak jest
odvolán navždy tam — jinam, by patřil tváří v tvář
Tomu, Jenž ho stvořil.

O tom později; nyní promluvíme o osudu, jenž
účelem naší rozmluvy.

Z toho, že několikrát se člověk rodí a opět
zmírá, vyplývá osud, jakožto následek činů života
předcházejícího.

Tak, jako veškeré rostlinstvo podléhá vzrůstu,
zrání a sklizni určitými zákony, tak člověk a jeho

činy ovládány jsou různými silami, vesměs spravedlivými: Zákonem příčiny a účinku.

Jest-liže jsi v minulém životě hřešil, musíš dojít za činy své odplaty a té dojdeš v životě následujícím. Rovněž tak i s činy dobrými, neboť zajisté každá příčina přivádí zároveň s sebou i svůj účinek.

Viz příklad ze všedního života!

Řežeš-li nožem dřevo a počínáš si neopatrně, řízneš se do prstu. Řezání bylo činem, říznutí se příčinou; avšak toto říznutí nezůstane bez následků — přijde bolest. Toť účinek — neb následek. — A obvyčejně bolí rána více druhého dne, než-li při činu. Tím snadno vysvětlíme si osud. Konáš-li v nynějším životě zlo, pášeš-li násilí, ubližuješ-li svým blízním, po své smrti, tak jako v případě předešlém druhého dne — znovu zrozen, pocítíš samozřejmě následky svých činů a sice sám na sobě. Práce tvá obračí se k tobě svými plody. Co kdo seje, sklízí. Seješ-li dobro, dobro sklídíš.

Smrtí odpoutá se pouze duše od těla, by odešla ke Tvůrci svému do ovzduší k tomu určených přijímati sílu a zkušenosti pro nový život. Nabyvši těchto, musí vrátiti se zpět, by odpykala a napravila vše, co nedobrého učinila.

Vtělí se znovu a prožívá účinky svých činů předešlých, které ji k zemi opět přitáhly. Konáš-li dobro, vyvíjíš se rychleji; tím nemohou Tebe přitahovati činy zlé, nic nestojí ti v cestě a ty hladce

kráčíš vstříc určení svému, zbaven jsa zbytečných útrap přemnohých vtělování.

Cím více hřešíš, tím vícekrát musíš se vtělit, dokud jsi nenapravit vše v novém životě. Tím zkracuješ si vývoj sám; sám připravuješ sobě peklo, neboť nebýti toho, pokročil bys dále — tam, kde není žal, kde pouze láska prýští. Proto mnohým tak divno, proč trpí.

Kdyby nyní zavedli již život dobrý, předešli by mnohým mukám, strastem a život pozemský proměnil by se v ráj.

B Ů H.

Opět minul den, opět dlouhá noc; avšak jasná, tak milá dnes. Na nebi samý třpyt — miliardy krásných hvězd.

Ó, hvězdy, vy krásné světy, nekonečné nebes báně — povězte mi, kdo stvořil Vás, Vás, které svou démantovou září mírníte můj krutý bol?

Zajisté Ten, jenž stvořil mne — věčný, dobrotivý Bůh. Ano, avšak, kdo jest Tento Bůh? Ó, marně blouzní ten, kdo v obrazech a sochách hledá Ho; marně po Něm pídí v církve obřadech — tam najde Ho nikdy, kde zaprodán jsa, dáván lidu za peníz mámivý.

Bůh stvořil svět ze své myšlenky — sám, vložil se v něj, oduševniv jej, tím život světu dal. Bůh tím stvořil svět, že sám se jím stal.

Pozoruj dobře kvetoucí přírodu, pějící ptactvo, myslícího člověka. Kdo jest ona síla, jež řídí tento svět?

Jest v tom, čím se projevuje.

A právě kvetoucí příroda a to vše ostatní jest projevem samého Božství, prostřednictvím zhmotnělé myšlenky — světa — nás. Bůh jest v nás a my v Něm.

„Já a Otec jedno Jsme“ — to dobře řekl veliký Mistr, Kristus, jehož svaté učení nikdy nepohasne.

Ano, On Kristus, jenž vycítil dobře pojem božství pronesl ona pravdyplná slova „Kdo mne vidí, Otce vidí.“

A ti, kdož nyní učení Jeho hlásají, hanebně tuto pravdu dle své potřeby zakryli a za mrzský peníz židášský prodávají Boha buď ve zvláštním nebi omezeného, aneb v sochách a obrazech skrytého.

Nepředstavuj si Boha dle nich jako zvláštní osobu, jež někdy lásku a jindy pekelný oheň metá — nikdy ne. Tam není Bůh a taký ne!

Představ si Boha, jako nejvyšš mocnou dobrou a láskyplnou sílu, která sídlí v naší duši a v celé přírodě. Tak jako tvé srdce jest ti neviditelné a přece

drží život tvůj, tak představ si Boha ve všem stvoření. On jest to srdce a tepny všehomíra, v nichž prochází Jeho Láska a projevuje se světem stvořeným. A uvědom sobě ještě víc, že ublížíš-li někomu ty, jsi část božství, žeš ublížil samému Bohu a tím i sám sobě. Neboť pravil dobře Kristus:

„Kdo mne nenávidí, Otce nenávidí“ a jelikož Bůh jest Láska, buď Jí i ty.

Tak jako Slunce hmotné svými paprsky budí a tvoří život ve hmotě, tak Bůh jako životodárné Slunce duchovní podstaty tvoří svým vyzařováním a udržuje stálý život v celém nekonečném vesmíru.

Láska jest teplo, život je světlo Jeho záření. — Proto žij v lásce a činnosti dobra — budeš žít v Bohu.

Stránky 13-20
bohužel chybí.

dnes? Jako maškarního panáka obalenou křiklavými třetkami; naparáděnou loutkou — otrokyní — ve spárech molocha módy.

To učinil z líbivé ženy požitkářský muž. On svrhl ženu s trůnu matek a učinil z ní nástroj její vilnosti — podceněnou souložnici — nevěstku.

A za tuto otrockou poníženost obalil ji módou, různými mastmi a voňavkami maštěnou a na místě bývalého trůnu čistoty postavil před ní zrcadlo.

Jest nejvyšší čas, aby ono sobecké mužství opět rozbalilo onu loutku spoutanou a ženská hrdost dostala se na trůn dřívější. Ženy, uvědomte si svoje poslání, vymaňte se z lesklých prostituce pouť! Vy práva stejná mějte jako muž, vy hrdé buďte na své stvoření, neboť jen ve Vás spočívá síla a zdatnost budoucího pokolení. Ze svobody volnost, z otroctví pouta. Vzpamatujte se!

Povázíme-li, jak zhanoben byl posvátný stav manželství, trneme. Na místě obapolné věrnosti, spokojenosti, slyšíme volání o rozvod. Proč to?

Nestačí snad jedna žena, jeden muž orgiím bídne chlipnosti lidské?? Pryč se starými předsudky!

Žítí život pohlavně čistý, obapolně svědomitý, věrný, toť pravé manželství. Nevstupují lidé v manželství proto, by stálo se jim schránkou nemravných výbojů, nýbrž proto, by v lásce, ve vzájemné pomoci žili život počestný.

Pohlavní pud nutno držeti na uzdě; pohlavní styk dovolen pouze tehdy, jedná-li se o člena rodiny. A ten musí vykonán býti uvědomile, za jas-

ného strážlivého rozumu s obapolnou láskou, by předešlo se nešťastným obětím lidmi zrobeného osudu — dětem náhody.

I rozvoj tento nutno mravností svou omeziti; raději méně potomků, ale zdárné. Pak teprv můžeme hrdě říci, že jsme národ Komenského. Ale dnes ...?

Nejsme již barbary, ač ti lepší nás (aspoň v tomto ohledu); vyvíjíme se stále více duchovně a tím nutnější jest nám uvědomiti si, že dnešní muž ženiti by se měl teprve ve 30 letech a žena v roce 25. Jen tenkrát rodiči mohou zaravé potomstvo, době odpovídající.*)

Na to při vstupu ve stav manželský nutno pomyslíti. Jen více svědomí! A ještě trochu pravdy.

Dnešní muž, usměje-li se žena jeho pouhou náhodou na jiného, ihned žárlí a zuří — předstírá nevěru, ač sám jest mnohdy horší; kdož ví, jaká jeho minulost.

Příklad dnešní doby skýtá nám dobrý obraz pro toto porovnání. Ženám za války vytýká se nevěra; navštívte však nemocnice a uvidíte celé karan-

*) V této a jiné výchovné věci doporučuji spisy sborníku „Reformátor“ C. M. Höschl v Klatovech, Čechy. — Tento vydal mnoho výchovných spisů jako: Životní moudrost, Alfa, Mateřství a pamateřství, Manželství od dra Keitha

tény mužů ženatých, následkem své „válečné věrnosti“ onemocnělých. Jen trochu pravdy a budme zase dobří. Nehledejte obapolnou nemravnost, nahraďte ji láskou Bohem vám v srdce vlitou a přestane volání po rozvodu a volné lásce. Pak hrdě budeme moci říci:

„Jsme národ Masarykův!“

angl., Mazdaznanskou dietetiku a kuchařku vegetářskou a mnoho jiných velmi cenných spisův vzdělávacích. Jest v tomto oboru jediný v Čechách, pročez vše jej doporučuji. Kdo touží po vyšším vzdělání, bez tohoto se dnes neobejde.

CHLÉB NÁŠ VEZDEJŠÍ . . .

Ve zdravém těle zdravý duch. Abychom měli obojí, nutno dbáti správné výživy. Dnešní lid, jak jsa krvelačnou vášní, žene se za masem živých tvorů a rok co rok miliardy mrtvol zvířecích dnešní „pokrokový člověk“ ztráví. Odevšad slyšeti nevinných obětí nářek a k obloze zdvihá se řeznický zkrvácený nůž — jen stále proto by nasýtil krví a masem těchto našich „mladších bratrů“ nenasytnou, krvežíznivou hydry — člověka. A přece, když na lidstvo podobná pohroma přijde, tu nařiká na nespravedlivého Boha, že válkou souží lid — ten zoufale volající lid zapomíná na to, že netrestá jej Bůh, nýbrž že patříčná to odměna lidského hesla: „Oko za oko, zub za zub!“

Co nechceš, by jiní činili tobě, nečiň ty jim. Vždyť i ten tvor jest projevením božství, a bi-ješ-li bratra svého, sám sobě osud krutý kuješ.

Ne nadarmo pravil Kristus: „Běda vám, že neslyšíte, jak ubohý tvor k nebeskému Tvůrci lká o slitování, a třikráte běda tomu, na něhož trýznivé zvíře žaluje v bolesti své!“ a přec dnešní lidstvo nedbá varovných Jeho slov.

Není stvořen člověk k tomu, by z masa žil, což dokazují naše zuby. Nám přírodou určeny jsou obiliny, zeleniny a ovoce; z říše živočišné pouze užitek zvířat živých, potraviny to samy nekrvavé, neživé a sice mléko a vejce.

Přijde čas, že i těchto jednou lid se zřekne. A nyní zase něco o mase.

Již proslulí lékaři nám dokázali, že v mase obsaženy jsou různé jedy, které nedají se ani všemožnými přípravami a vařením odstraniti a byvše požitý, pomalu lidské tělo otravují.

Povšimněte si, oč zdravější hubený venkovan, pojídající většinou obiliny a mléko, než-li tlustý, masem se živící měšťák.

Nedivme se vzrůstajícím chorobám, jako mrtvice, rheumatismus, gicht, součotiny a rakovina, které vesměs vznikají většinou požíváním masa.

Nám možno zcela lehce bez něho žíti, neboť obiliny a jiné plody jsou mnohem chutnější, výživnější a zdravější. A pak již ze stránky citu musí nás zaboletí pohled na trpící zvíře. Vždyť i jemu jest určen vývoj života a pak, uvědomíme si, že nejsme dravá zvěř, nýbrž lidé duchovně se povznášející.

Požívání masa škodí tím více, že přijímá tělo lidské do sebe divoké vlastnosti zvířecí a tím stává

se surovcem. Mimo maso měl by člověk se zříci kvasnicemi kvašeného a i bez nich kysaného pečiva a chleba, kteréžto obojí působí ve střevě: kvašení a kysání, z něhož povstávají různé vleké choroby (zácpa atd.), čímž člověk příliš stárne a brzo umírá.

Kvašením tímto povstává nenasycenost, vleká žízeň, která právě mění se ve svůdnou touhu po nápojích alkoholických, lihových, jako pivo, víno, kořalka a rum. Tyto „nápoje“ jsou oním hrozným zlem rozvratu lidské společnosti, neboť ony, třeba i sebe mírněji a méně požitě, otravují nervy, a krev, čímž lidstvo slábne — ne-li hned, jistě v dalším pokolení jeví se tohoto hrozného jedu rozsáhlé příznaky.

Většina nemocí, jako padoucnice, šílenství, souchotiny a jiné, jsou následky pití lihovin u postiženého aneb přeneseny dědičně s předka otce neb matky pijáka na dítě.

Co zla natropil alkohol v rodinách, zříme téměř každodenně. Muž mnohý vysedá celé noci v hospodách při pivě, k čemuž druží se ještě zločinný karban a obyčejně pozdě v noci zpit „pod obraz boží“ vrací se domů ku své rodině.

Tam na místě, by klidně šel spát onen alkoholem znetvořený „člověk“ jako příšerný netvor rve se se ženou a dětmi; přerušuje tím jich spánek, čímž ničí jejich ducha a tělo. Obyčejně do krve tlučce manželku svoji, spílá jí dle vkusu chlipnosti své a tím i ničí mravní povahu svých dětí, které nepodaří-li se jim v životě samým polepsiti se,

zvrhají se v zločince. Pozdvihne-li někdy dítě v pádu takové rvačky obrannou ruku na pomoc matce proti svému „otci“, by předešlo jejímu zabití, tu jest bídákem tímto proklínáno (ovšem marně) a i úřady na místě, by se ho ujaly, dávají mnohdy „otci-chlipníkovi“ právo. Ubohá spravedlnosti lidská! —

Rovněž kouření, onen bídny zvyk připravuje ročně více lidí o život a zdraví, než-li válka za 4 léta.

Povšimněte si jen lékařských porovnání a užíte závatné číslice „živých mrtvol“, holdujících to-muto odporně páchnoucímu molochu. — Souchotiny, slabost nervů a zraku, choroby žaludku a mnohé jiné, jsou následky onoho oblíbeného „požitku“.

Pomalá, ale jistá sebevražda. Každá žena a dívka, než-li provdá se, měla by vyvoliti sobě za druhá svého jen toho, který nepije a nekouří. Ženy, ve vás záleží síla budoucího pokolení; vzhopte se a rázným činem zachraňte lidstvo, dokud jest čas!“

*) Odporuji vzdělávací lidový časopis lékařský „Nová Kultura“, redaktor Dr. med. Barth, v Praze, na Zderaze č. 3. — Pojednává o zdravotnictví, přírodní léčbě a životosprávě. Též časopis „Přírodní lékař“ — Smíchov.

KLID.

Šest dní Bůh pracoval, sedmého dne odpočíval.

Toť obrazné naznačení tvorby všehomíra. — Zajisté po stvoření všech nutných prvků světových nastal jakýs klid, aspoň na zemi naší, k níž vlastně tato slova se vztahují. Po periodách, oddílech nejnutnější tvorby nastalo ticho — vývoj člověka.

Tak i my po práci se máme oddati klidu, povoliti svaly práci napiaté, by pro další práci novou sílu sebraly. Mezitím duch, jenž věčně činným jest, má se vyvíjeti.

Povšimněme si blíže lidstva, jak oddává se klidu a po té nejsvětější modlitbě, po práci se vzdělává.

Nemine takřka neděle, ni svátku, by slyšeti nebyla ze všech stran vřískavá hudba, zvoucí lid k divošskému křepčení do sálů hospodských.

To jest tedy onen „klid“ a „ducha povznešení.“ — V těchto orgiích tancovacích, spojených s pitkami a zasmravňujícími pocity v zakouřených místnostech, hledá naše mládež „útěchu“, by to, co v sobotu za krvavou práci obdržela, v neděli

dala do jícnu dupáren a v pondělí s prázdnou kapsou, ale za to „plnou“ hlavou šla znovu „dřít“.

A pak nařiká se na kapitalismus, vyděravost a sociální bídu lidstva. Nařikají ti, kdož sami svými a lidstva škůdci jsou. Zpiti a zmámeni tímto životem krajně výstředním, utíkají se do spolků anarchií pěstujících, a hrozí stávkami a proléváním krve, nedostanou-li vyšší plat a jiné výhody — snad jen proto, by mohli výhodněji oddati se divému křepčení a prostopášností světa.

Tanec, toť pro dnešní lidstvo něco nedůstojného, cit urážejícího a ducha omezujícího. Našly by se a jsou mnohem ušlechtilější zábavy, mnohem lacinější, neřku-li zadarmo.

Pro venkovana byla by lepší cenná kniha poučná; někdy ušlechtilý koncert, neb divadlo; pro měšťáka, dělníka dílenského a pro horníka, byla by mnohem vznešenější vycházka do přírody, již beztak nezná. Tam okrál by zdravým vzduchem a hřejícím slunkem a duch jeho probouzel by se z bývalé poroby.

Za špatného počasí posloužila by horníkovi dobrá kniha více, než-li prometení několika putyk. (Znám dobře život váš!) Stal by se hospodářsky i duševně silným a tenkrát bez dlouhých štvavých agitací docílil by mnohem dříve pravé Rovnosti, Svornosti, Bratrství.

Setřete, budete finančně silnými, zbavíte se bídy; čtete ušlechtilé, vzdělávací spisy, milujte pouze ducha povznášející zábavy a stanete se tím, čím již dávno máte býti: lidmi!

SPIRITISTÉ!

„Všemi pohrdání, posmívání — a přec jsou to Ti, kdož nový tvoří svět.“

Toť slova má, která nikdy nezapřu, jež nikdo neutlumí.

Když všechny církve zradily svoje poslání a nevěrecký duch materialistické vědy zdál se božskému dílu stvoření, tu oni, čisti ve svých srdcích jak dýmánek zářivý, vystoupili bez bázně a strachu, nesouce na bedrách svých zapomenutý Kristův kříž, by znovu postavili jej lidstvu co příklad lásky skvoucí. Nehleděli na posměšné po nich plivání, na tresty zklerikalizovaných vlád a na církevní jim slibovaná muka pekelná. Oni po této trnité cestě jdouce do celého světa, povznegli lidstvo blíže jeho určení, a dnes, kdy zhynula jediná, zkázou světu hroící příšera: dvójhlavý orel rakouský a na perutích jeho církev římská po spravedlivé ráně zasažené dohodou a československými legiemi, tu pne se, kříž Kristův máje na čele, k nebesům posvátná práce spiritistů.

Vytýkalo se jim, že ve svých sezeních dovolávají se duši zemřelých, tyto ze věčného spánku budí.

Bludná věda se lživou církví ani neuvědomila sobě, že dovolatí se možno pouze duši, jež dosud v oblasti naší země dlí a samy lidstvu služby nabízejí — mnohdy projevující se z evy ve svých dřívějších podobách.

Duch, který již pokročil na dráze posmrtné a určen jest nutně jinam, nedá se beziak přivolatí, neboť vše má svoje meze. Duch, který projde drahou záhrobní a připravuje se ku vtělení, ten rád poskytne člověku vysvětlení záhad nekonečna.

Nemoha jinak, činí tak obyčejně ve snu. Z toho zřejmo, že nedopouští se zločinu, zvolili si spiritista dobré prostředky dorozumívací, jimiž duch a rozum lidský neutrpěl.

A v této věci právě spiritismus činí pokroky.

Tak, jako věda má právo zkoumati mrtvé tělo lidské, tak plným právem činí spiritismus, řídí-li se svým posvátným úkolem. Pomalu zmizí namáhavé pátrání pomocí stolků a spiritismus pátrati bude dále pomocí nových snadnějších a přístupnějších objevů.

Spiritismem byla dokázána skutečnost duše a dalšího života posmrtného; on dokázal, že Bůh jsa nejvyšší milosrdný, nemá pro ověčky zbloudilé připraveno ohnivě, věčné peklo, nýbrž, že různými mnohými vtěleními dává jim možnost napravití zlé činy své a tak jednou dosíci blaženosti, k níž každý určen jest.

Spiritismus ujal se pravého Kristova učení, přijal jej za své tím, že provádí je láskou svojí k veškerému stvoření; neshání se po mamonu, neklaní se modlám chrámovým, ale hledá Boha v sobě a v celém stvoření.

Spiritista nepije lihové nápoje, neholduje kouři a dupárnám, on nepojídá maso zvířecí nejen proto, že škodí, ale i z citu, neboť všechno stvoření jest mu posvátným a on řídí se heslem: „Žítí, ale také jiné nechat žít!“*)

Proto bláhový jest ten, kdo spílá spiritistům, aniž se sám přesvědčil o jejich poslání.

Ale i vědě přinesl a přinese spiritismus dobré služby svým bádáním. Jím dozví se lidstvo o životě záhrobním, jímž odhalí děje dávno minulé i věci budoucí — a nebojím se říci, že spiritismus to bude, jenž jednou přinese prostředky ku dorozumění se s obyvateli hvězd!

„Jen světlo, více světla!“

*) Odporučuji spisy největšího českého spir. ústředí nakladatelství Karla Sezemského „Edition Spirit“ v Nové Pace. —

Seznam knih:

Kardek: Co je spiritismus? Se stručným návodem jak zříz. kroužky	Brož.	Váz.
	K 1:40	5'—
" Kniha medií. Praktický rádce pro media	" 6'—	10'
" Kniha duchů. Filosofie spiritismu	" 6'—	
Aksakov: Animismus a spiritismus.	" 7:80	
Sezemská M.: Vegetariánská kuchařka.	" 1:60	3'
Limberská: Mravouka nového života. Příslovečník.	" 2'—	6'—
Bulver Lytton: Maguv dům.	" 2'—	6'—
Sezemský: Ve škole duchovní. Mediální sdělení	" 6'—	10'
" Pozn. a vývojskryté síly v nás. Plnost života. I. díl	" 2'—	
" Hypnotismus a suggestce. Ku prakt. výchově	" 2'—	10'
" Magnetismus léčba. Magnetismus a použití jeho	" 2'—	
" Astrologie praktická. Sestavování horoskopu	" 3'—	7'—
" Frenologie. K poznání vloh a náklonnosti	" 0:50	
" Spiritické písně. 369 písní původu mediálního	" 5'—	7'—
" Spiritické modlitby a Hephata.	" 4'—	8'—
" Strašidlo ve 20. století.	" 0:25	
" Určení a cíl žití. Příspěvek ku řešení záhady života	" 0:25	
" Záhady duše. Pozoruhodné události z různých dob	" 0:25	
" Myšlenkové síly a jejich tvorba. Okkultní věda	" 0:25	
" Hypnotické zločiny. (Černá magie.)	" 0:25	
" Jasnovidnost. Vidění do dálky	" 0:25	
" Před soudem Božím. Sociální úvaha.	" 0:25	
" Zákon odplaty neb Karma. Mediální sdělení.	" 1'—	
" Různá proroctví o událostech doby přítomné, minulé i budoucí	" 1:50	
" Těm, kteří se drží Babylonu. Úvaha o církvi.	" 1'—	
Božo: O spiritismu a mediumismu. Pokyny mediím	" 0:12	
Křištov: Poměr spiritismu k socialismu.	" 0:12	
Urban: Alkohol a zlo jím páchané.	" 0:12	
" Zbloudilá duše. Činnost prostituce	" 0:25	
" Dvaatřicet loupežníků. Každý čtenář vítězem.	" 0:25	
" Obláčky tabákového kouře — pro kuřáky velebené	" 0:25	
Křištov: Vlastní filosofie. Několik myšlenek o Bohu a duši	" 0:15	
Adalma z Weid: Přírodní duchové a jejich činnost.	" 0:25	
" Legenda o znovuzrození duše.	" 0:25	
Ph. Dr. z Reichenbachu: Od. Skrytá síla v nás a její výron	" 0:35	
Procházková: Pout plání astrální.	" 0:25	
W. A. Vronský: Magická síla v dýchání.	" 0:25	
Lucius Kolomo: Zázračný lékař starověku. Okkultní povídka.	" 0:15	
Falteisek: Skryté síly a jejich činnost. Okkultní záhada	" 0:15	
G. Spero: Zemřelí nezemřeli, ale žijí.	" 0:15	
Schubertova: Mystické povídky ze záhrobního světa	" 0:15	
" Mrtví se vrací. Příběh o znovuzrození.	" 1'—	
" Vzpomínky ošetřovatelky. Zajímavé příběhy	" 1:50	

Knihy tohoto směru ochotně vám zašle ústřední nakladatelství

EDICE „SPIRIT“ NOVÁ PAKA Č. 495.